

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

GÖSTERİŞ

Hiç benlikten gelir mi kul olan zâta heybet
Âdem öne çıkacak işleyip durur gıybet
Allahım ne garabet hem kimse sormaz niçün
İnsana gösteriş'çün insanlığını kaybet

GÖNÜL

Bilemez hâlini dildâr şu gönül hâre düşer
Niceler aşkına ağlar ona mehpâre düşer
A gönül dertli gönül ah severek dâre düşer
Nice firkatine ağlar ona mehpâre düşer

GÖNÜL

Kûy-i Leyladan geçersin sanki mecnunsun gönül
Söyle sen ondan mı gördün aşka meftunsun gönül
Ah ne sırdır bunca yıldır hûn olur memnun olur
Amma hâlâ yar seversin sen ki efsunsun gönül

KÛŞE-İ GURBET

Kûşe-i gurbet bana gör neyledi
Meyl-i safâ verdi gönül eyledi
Ahde vefâsızla idüb târûmar
Üstüne bin şarkı gazel söyledi

KİM?

Hane-i cismimde gönül vâr idüb
Sevdürerek kim seni yar eyledi
Sevme sakın bilmeyeni yâr idüb
Hakkı bilen aşkı da kâr eyledi

EY GÜL-İ TER

Bin derd içinden bir safa sunmaz mısın ey gül-i ter
Her dem elem her dem cefâ durmaz mısın ah şîveger
Cânâ nedir bilmem bu naz cevrin ki Leyladan beter
Her dem elem her dem cefâ durmaz mısın cevrin yeter

MEVSİM GEÇİYOR

Geçiyor mevsimi ömrün kimi sevdimse hüzün
Kurumuş dalları gelmiş sararan rengi güzün
Bana şen sevgini sunsan ne olur gülse yüzün
Kurumuş dalları gelmiş sararan rengi güzün
AH MECAZ!..

Hûn oldu benim dîdelerim tâc-ı serim gel
Kalbimde yerin gör ne derin şîvegerim gel
Sevdâ bu koyan Rabb-i Kerim ah kaderim gel
Kalbimde yerin gör ne derin şîvegerim gel

GONCA-I RÂNA

Gör hüsnüne bin nağme duyar gonca-i rânâ
Çekmiş mi hezâr cevri ni hiç sor şu cihâna
Hep nâz-ü tegâfûl ne demek söyle de cânâ
Çekmiş mi hezâr cevri ni hiç sor şu cihâna

EY KUTLU NEBÎ(SAV)

Düşsün de gönül cemre misâl aşkına yansın
Ey kutlu Nebî nîmet-i can hikmet-i cansın
Nûrunla parıldar şu cihan can-ı cihansın
Ey kutlu Nebî nîmet-i can hikmet-i cansın

EY GÜL-İ TER

Ah hüsnüne bağlanmışa gel firkati fâş et
Çok tez geçecek ey güliter dîli hırâş et
Dur sevme deyip dûr ederek çeşmini yaş et
Çok tez geçecek ey güliter dîli hırâş et

SENDENDİR

Kalbimden çıkmadın yine ağlar göz
Sendendir hâtırâ bana aşk senden
Lal olmuş bil dilim diyemez tek söz
Rûhumdan parçasın göremem tenden

DÜNYA DA BİTER

Ne sanırsın beni hâlâ yine sevdâda mıyım
Nice sevdim nice yandım ya o leylâda mıyım
Sevemem ben sevemem bil ki o hülya da biter
Sığamaz fânîye aşklar ya da dünyâda biter
Sığamaz fânîye aşklar ya şu Dünyâ da biter

GÖNÜL HARDA KALMIŞ

Kalmış bu gönül harda meğer sevdi yorulmaz
Ah saklayıvermiş ama gel gör ki sorulmaz
Bilmem ki nedir sırrı bunun taştı durulmaz
Ah saklayıvermiş ama gel gör ki sorulmaz

EY GÜL

Mevsim mi geçti güzden ey gül nedir bu hâlin
Hüznün demek bu yüzden soldurdu çehre lâlin
Firkat içinde gizler bul sen o nev bahârı
Sönsün içinde hârın ümmîdle sav melâlin

SORMADIM

Sormadım ben hâl-i dildarın niçün cevri eylemiş
Kalmamış bir zerre ümmîd kâle-î kâm üstüne
Bilmemiş âhestedür aşk ah niçün fevr eylemiş
Vermemiş göynünde düşmüş nâm ü endâm üstüne

AŞKIN SIRRI

Aslâ diyecekken şu gönül sevmeye aslâ
Gel der ne olur gel o başın göğsüme yasla

Aşk böylesi sır böylesi giz öyle kıyasla
Gül aklına gül ah güvenen ağladı yasla

TERENNÜM ETME

Terennüm etme hüzzamdan aman cânâ yakar gamdan
Dü çeşmimden gelür seller akar mehtâblı akşamdan
Ferahnak et de sun gelsün baharlar içre hoş kâmdan
Terennüm etme hüzzamdan aman cânâ yakar gamdan
Dü çeşmimden gelür seller akar mehtâblı akşamdan

ÇOK SÜRMEMEYCEK

Zannın bu ki âlem sana hep taze bahardır
Çok sürmeyecek tez geçecek leyl ü nehardır
Ah sanma sakın aşığa cevrin bile kârdır
Çok sürmeyecek tez geçecek leyl ü nehardır

AH MECAZ!..

Sevior bil seni hâlâ ne desin dil ne desin
Bilemezsin ki a cânâ deli göynümde nesin
Kulağımdan gidecek sanma sakın tatlı sesin
Bilemezsin ki a cânâ deli göynümde nesin

HİKMETİ VARDIR

Bilmez mi gönül sevgili kim kim ona vardır
Aşk göyne düşer amma onun hikmeti vardır
Hakk nîmetidir anlamayan bil ki bizardır
Aşk göyne düşer amma onun hikmeti vardır

YAPMA GÖNÜL

Ah sanki safâ bahşedecek şad edeceksin
Gel yapma gönül âteşi mi yâd edeceksin
Bildim beni firkat ile berbâd edeceksin
Gel yapma gönül âteşi mi yâd edeceksin

AŞKTAN DEĞİL

Ben ehl-i aşkı sevdim aşkında bâb-ı Hakk'tan
Fânîde fânî olmak aşktan değil ki cânâ
Gel sen de Hû deyûben kurtul hevâ tuzaktan
Bâkîyi an şu sevdâ sığmaz cihân ü cânâ

FİRAKLA YAKMA

Cânâ cevirle yaktın gel iftirakla yakma
Nâr içre tek bıraktın n'olur firakla yakma
Aşk tâcı sen ki taktın sevginle rûha aktın
Nâr içre tek bıraktın n'olur firakla yakma

CÂNÂ

Cânâ ne sevdi göynüm sensiz durur mu asla
Şenlendi sen'le rûhum ah gitme kılma yasla
Ey gül simâ şu aşkım mecnûna bak kıyasla
Şenlendi bil ki rûhum ah gitme kılma yasla